

Leto: I

20. maja 1963

Brežice
dz 03/09
BIZELJSKI ...
1963

050(497.4 Bizeljsko)

0099860,6

COBISS ©

KNJIZNICA BREZICE

BIZELJSKI GLAS

Glasilo bizeljskih društev, uradov in ustanov.

OBJAVA UREDNIŠTVA:

Praviloma izdajamo naš list vsakega 10. in 25. v mesecu. Tokrat napravljamo izjemo, da bo današnja številka v rokah bralcev nekaj dni pred rokom. To se nam je zdelo potrebno radi volitev, ki so pred nami, mi si pa o tem še nismo vsega povedali. V naslednjem članku bomo našli navodila, kako je s to zadevo, da nam bo vsem jasno: zakaj in kako?

Uredništvo

Še enkrat: KAKO BOMO VOLILI?

Predvolilne priprave so zaključene. Zbori volilcev so v vseh enotah izbrali kandidate za občinske zборе:

Stara vas: Šepetavc Milan, preds. ObLO

Bizeljsko: vet. Šekoranja Ivan, živinozdravnik

Orešje: - Žniderič Zmaga, učiteljica.

Svoje šestanke so pa tudi imeli v podjetjih in drugod zaposleni volilni upravičenci, ki so za zbor delovne skupnosti določili kandidate: Šepetavca Ferda, upravnika KZ Bizeljsko in Pera Andreja, uslužbenca KZ Bizeljsko ter Blažiča Antona, uslužbenca KZ Bizeljsko v Pišecah.

Na volitvah za občinski zbor in v delovnih organizacijah bomo torej izbrali gori našete kandidate za občinsko skupščino. Te volitve bodo za vse volilce (občane, ki imajo volilno pravico) v nedeljo, 25. maja od 7. ure zjutraj dalje. Enkrat bomo volili ta dan vsil volilci, dvakrat pa tisti, ki so člani zadruge (KZ), torej kmetijski proizvajalci v zbor delovnih skupnosti - kmetijske skupine. To bo seveda opravljeno tako, da bodo šli kmetje - proizvajalci na volišče samo enkrat (25. maja), kjer bodo opravili kar dvoje volitev istočasno.

V petek, 24. maja bodo opravili volitve v zbor delovnih organizacij volilci, ki so zaposleni v podjetjih (Kovina), v gostinstvu, obrti, itd., ki bodo volili odbornika za gospodarsko skupino, v šolah zaposleni v kulturno-prosvetno skupino, v Zdravstvenem domu zaposleni v socialno-zdravstveno skupino, v krajevnem uradu pa v upravno skupino.

Kmetijska skupina, gospodarska skupina, kulturno-prosvetna skupina, socialno-zdravstvena skupina in upravna skupina sestavljajo skupno zbor delovnih organizacij, kjer imajo svoje zastopnike vsi volilci, ki so v delovnem razmerju ali pa člani KZ.

Vsi ostali, t. j. mladina, ki ni v delovnem razmerju, upokojenici, gospodinje in drugi zasebniki imajo skupno z ostalimi svoje zastopnike v občinskem zboru.

Oba zbora: občinski zbor in zbor delovnih skupnosti sta skupno najvišji občinski oblastveni organ, ki ga imenujemo občinska skupščina.

Na skupno 15 voliščih v okolišju bomo oddali glaseve za gori našete kandidate.

S tem je za volilca končan prvi del volitev.

Izvoljena občinska skupščina se bo sestala 3. junija 1963 in izvolila iz svojih vrst 6 odbornikov za okrajno skupščino v Celju, ki bo štela skupno 70 odbornikov, izvolila bo pa še poslance za republiški zbor republiške skupščine SRS in poslance za zvezni zbor zvezne skupščine SFRJ v Beogradu.

Na občinski skupščini 3. junija 1963 izvoljeni kandidati za poslance pa še ne bodo končnovoljavno potrjeni. Izvoliti jih morajo še vsi volilci, ki imajo volilno pravico. To se bo zgodilo v nedeljo, 16. JUNIJA 1963, ko bodo volilci izvolili vse poslance, ki jih je izbrala občinska skupščina za republiški in zvezni zbor.

S tem je za volilce končan drugi del volitev!

Na volišče pridemo torej 26. maja in 16. junija: prvokrat za občinske odbornike, drugokrat pa za republiške in zvezne poslance. Volilci, ki so v delovnem razmerju, bodo 26. maja (nekateri že 24. maja) volili dvakrat, ostali enkrat, vsi volilci pa 16. junija še enkrat.

Tudi kandidati za vse zbere so že izbrani:

1. Za zvezni zbor nove zvezne skupščine v Beogradu je izbranih tov. Sergej Kraigher, ki bo zastopal občine: Brežice, Videm-Krško, Sovnico, Laško, Šentjur in Šmarje. Dobro ga poznajo zlasti borci Kozjanskega odreda. Sedaj je član Zveznega izvršnega sveta.

Za gospodarski zbor (prej zbor proizvajalcev) zvezne skupščine je naš kandidat ing. Pariš Ivan, obratovedja termoelektrarne v Šoštanju.

V kulturno-prosvetni zbor zvezne skupščine kandidira tov. Zihorl Boris, prof. univerze v Ljubljani, v zdravstveno-socialni zbor tov. Olga Vrabič, farnačevtka, znana politična delavka, kandidat za organizacijsko-politični zbor zvezne skupščine pa je tov. Zvone Džagan, predsednik okrajnega komiteja

Zveze mladine Slovenije v Celju.

2. V republiški zbor Socialistične republike Slovenije (SRS) bodo volili tov. Jožico Toppey, upravnico Delavske univerze v Brežicah (kraj ob desnem bregu Save) in tov. Ogorevca Jožeta, šefa kmetijskega sektorja pri Kmetijsko-gozdarskem podjetju (KGP) v Brežicah (kraj ob levem bregu Save, torej tudi Bizeljsko).

V gospodarski zbor republiške skupščine kandidira tov. ing. Franc Filipčič, arhitekt v Projektivnem biroju v Brežicah, v socialno-zdravstveni zbor tov. Franc Brađač, avtomehnik, v prosvetno-kulturni zbor tov. Anica Kežman, učiteljica v Globokem, dočin nas bo v organizacijsko-političnem zboru zastopal tov. Volčanjšek Franc, predsednik Očinskega komiteja LMS v Brežicah.

Nova imena in nove naloge novih ljudi, ki bodo s sodelovanjem v naših upravnih organih razvijali našo samoupravo in demokratični proces, so nam poročstvo za to, da bo v celoti uveljavljena nova ustava Socialistične zvezne republike Jugoslavije. V imenu volilcev jim želimo mnogo uspeha!

TITOVA ŠTAFETA

Na Bizeljskem smo jo sprejeli v Stari vasi dne 15. maja t.l. ob 13.30 uri in dalje v središču vasi ob 13.55 uri. Od tod so jo udeleženci prenesli proti Bistrici ob Sotli, kamor je pritekla ob 14.25 uri in dalje v smeri proti Mariboru. To je republiška štafeta, ki ima svoj začetek v Bazi 20 v gorovju Rog na Kočevskem.

K.J.

MAJNIŠKA DEKLARACIJA

(Ob 45.letnici zgodovinsko znamenitega dogodka).

Bilo je leta 1918, zadnjega v prvi svetovni vojni. Tedanji ljudski poslanci iz slovenskih in hrvatskih pokrajin, ki so bile vključene v bivšo državo Avstro-Ogrsko, so prirejali po večjih krajih shode ali tabore, na katerih so seznanjali ljudstvo z vsebino "majniške deklaracije".

Kaj je bila "majniška deklaracija"? Bila je izjava, ki so jo sestavili ljudski poslanci iz jugoslovanskih pokrajin in jo je 30. maja 1917 v državnem zboru (ljudski skupščini) na Dunaju prečital njihov voditelj, dr. Anton Korošec.

Po tej deklaraciji so zahtevali Jugoslovani (Slovenci, Hrvatje in Srbi na ozemlju Slovenije, Hrvatske, Dalmacije, Bosne in

Hercegovine ter Vojvodine, da se združijo v enotno upravno skupino, ki bi bila še v okviru tedanje Avstrije, vendar samostojna, kot je že bila Ogrska. Voč si tedaj niso upali zahtevati, ker je avstrijska policija neusmiljeno preganjala vse, ki so bili narodno-zavedni.

Dr. Korošec je priredil shod ali tabor tudi na Bizeljskem. Shod je bil 12. maja 1918 na dvorišču posestva Juvančič, (sedaj Krainer Jože, Bizeljsko št. 83). Udeležba je bila ogromna, uspeh je prekosil vsa pričakovanja!

Bizeljanci so še dolgo govorili o veličastni manifestaciji bratstva in edinstva in premlevali vse podrobnosti, ki so še jih spominjali na tabor. Seveda niso bili vsi enotnega mišljenja, kajti marsikateremu je bilo težko sprejeti miselnost, ki mu je desetletja vtepla v glavo dvojezična šola (Bizeljska šola je bila utrakvistična = dvojezična, ki je imela v nižjih razredih slovenski učni jezik, v višjih pa nemškega za slovenske otroke. Na Bizeljskem pravih Nemcev sploh ni bilo!), vojaščina in oblast. Niso se mogli sprijazniti z mislijo, da bi bili združeni Sloveni - Hrvatje - Srbi, da ne bi bil več nemški jezik edino veljaven v šoli, v vojski, pri društvih in v uradih, skratka - povsod. In tako se je v gostilni pri kozarcu vina razvila živahna razprava. Stari očanci so zagovarjali stare čase, mladi so napovedovali nove, lepše v skupni državi Jugoslaviji.

Stari, ugledni veljak B., ki je dolgo poslušal in se kar ni mogel odločiti, kateri imajo bolj prav, stari ali mladi, se je končno tudi oglasil: "Jaz sem tudi za Jugoslavijo, ali samo za Stajersko Jugoslavijo!"

IZ SKUPNIH BORB KOZJANSKEGA IN ZAGORSKEGA ODREDA

(Nadaljevanje)

Nastopila je temna in hladna noč. Od Boča sem je pihal hladén veter in podil črne oblake nekam proti vzhodu. Vse je popolnoma utihnilo, le od časa do časa se sliši pasji lajež. Nekje izza Cesar Grada zažari nebo od izstreljene rakete in kot bi zalajal besen pes, se je oglasil dolg rafal iz težkega mitraljeza. Na robu vasi, na poti proti dolini, se zasliši oster klic stražarja.

Borci spijs po hišah oblečeni in opasani, kajti ob enajstih je treba že vstati. V štabu bataljona gori petrolejka, nad razgrnjeno karto pa se sklanja operativni oficir Janko, ki s šestilom nekaj meri in računa. Na klopi zraven peči spi komandant bataljona, na tleh na slami pa komisar. K njemu se je stisnil kurirček Rudek, ki lahko podrtava v snu. Nenadoma zaustavi stražar nekoga pred hišo s kropkin pozivom. Dežurni oficir bataljona, komandir druge čete je prišel, da bi prebudil bataljon.

Bataljon je postrojen in pripravljen za odhod. Predhodnica z operativnim oficirjem Jankom je odšla že pred dobre pol ure.

Čelo kolone se približuje Sotli. V temi se vidijo obrisi mostu. Tu je s predhodnico že čakal prativni oficir in javil, da je v karauli na drugi strani mostu nekaj Nemcev. Komandant bataljona je z nenavadno energičnim glasom dal komandirjen čet potrebne ukaze, nakar so se leti takoj porazgubili v temi. Vsak je odhitel k svoji četi.

Tačno ob 23. uri se zaprasketali mitraljezi in z dolgimi rafali obsipali nenško karaulo. Nemci, verjetno iznenadeni od nepričakovanega napada, so pobegnili in pustili v karauli vse, tudi orožje. Vrata na mostu so se pod nočnimi udarci sekir hitro zrušila, borci pa so pohiteli na drugo stran, pripravljeni za borbo. Še ni prekeručil mostu ves bataljon, ko so se zapadno od Sv. Petra oglasili v noč dolgi rafali mitraljezov.

"To so Kozjanci", so vzklikali borci in krenili proti Sv. Petru. Tretja četa se je oddvojila v smeri Podčetrtka, da v Srebrnjačku postavi zasede in tako ščiti nastopajoče edinice pred morebitnim napadom iz smeri Maribora in Celja.

Nemci, vsi iznenadeni, prvi hip niso niti odgovorili, toda kmalu so se zbrali in pričeli z katerani razsvetljevati okolice ter z dolgimi nervoznimi rafali tolči po nastopajočih partizanih. Že prej odposlane patrle so se vračale v spremstvu kozjanskih partizanov. Kozjanci so prodrli v mesto in se borili z oddelkom policije, ki se je zagrizeno upiral.

Zagorci so po načrtu morali uničiti obmejno neprijateljsko posadko in še nekaj stavb, v katerih je bila policija. Bataljon je vpadel v mesto in že je pri cerkvi razvit za borbo pripravljen, da obkoli poslopje, v katerem je nameščena obmejna posadka. Že prej nočno streljanje se je podvojilo. Dolina Sotle je kar odmevala od dolgih, ostrih rafalov, eksplozije ročnih granat so pretresale ozračje.

Pri gestilni Gabren se je sestel štab kozjanskega in zagorskega bataljona. Sestanek je bil kratek. Sklenili so izvesti juriš in v prvem naletu obvladati poslopja. Če juriš ne uspe, ga ni ponoviti, temveč držati neprijatelja pod stalnim ognjem, dokler ne odstranijo raznega materiala iz nekaterih skladišč.

"Pripravite bombe in bencinske steklenice! Bombaši - prostovoljci k meni!" ... je vzkliknil komandant.

Dvanajst odločilnih borcev, ki so se javili prostovoljno, se je zbralo okrog komandanta.

Gasto streljanje je doseglo svoj vrhunec, ko pretrga ozračje nenadoma nočna eksplozija ročnih bomb in z bencinskimi steklenicami zažgane hiše objamejo plameni. Zadoni kratek "hura", potem pa nastane tišina. Sliši se samo topotanje nog in smrtno preplašeni kriki Nemcev. Juriš na poslopje obmejne posadke je uspel. Borci zagorci so zavzeli pritličje, bencin v sobah je dogoreval, vendar se stavba ni vnela.

Okrog poslopja policije in pomožne policije se je bila huda borba.

Po dolini, ki je bila pred nekaj urami še tiha in mirna, odmevajo sedaj nočne detonacije., ponešane z ostrimi rafali mitraljezov in brzostrelk.

"Kje je komandant ali komisar"? sprašuje ves zasopljen kurir iz druge čete, ki ga je poslal operativni oficir.

"V poslopju je, zaslišuje ujetnike!" ... mu odvrne tovarišica Marija.

Kurir preskoči truplo mrtvega Nonca in hiti v poslopje.

"Tovariš komandant! Tovariš komandant! Drugi četi napad ni uspel!"

"Povej operativnemu, da pridem takoj in da smo zavzeli pritličje! Komisarju sporoči, da grem k drugi četi, ti pa pejdi do Kozjancev in poglej kaj je! Če v pol uri ne zavzamejo poslopja, naj se polagoma umaknejo. Odšli bodo ob petih! Dogovori se s tovariši za zborna mesto in smer odhoda!"

(Nadaljevanje sledi)

STARE KMETOVALCE TARE SKRB ...

Družbena kmetijska posest se širi. Kmetijske zadruge prevzemajo zemljišča v kooperativno obdelovanje, v zakup ali pa v svojo posest z obvezo, da bodo poskrbele za preživljanje dotedanjih osterelih za delo nezmožnih lastnikov. Tudi na Bizeljskem imamo take primere, zato bi bilo prav, kako izgleda zadeva zdaj in kakšne rešitev tega vprašanja lahko pričakujemo. Poglejmo malo pookrog, kako drugod rešujejo to vprašanje. V občinah Celje in Žalec se se lotili problema že zelo resno. Računati je treba s tem, da lastniki posestev, ki jih daje v družbeno last in bodo ostali še v delovnem razmerju z novimi lastniki, n. pr. KZ, ne bodo dosigli pokojnine, ker bodo imeli prekratko delovno dobo. Ako bodo izkupiček za prodano zemljo, pričeli trošiti takoj, je nevarnost, da s celotno vsoto ne bodo izhajali ves čas življenja. Socialne skrbstvo nima toliko sredstev, da bi take omengle, bivše lastnike zemlje, primerne podpiralo. V Celju in Žalcu rešujejo to vprašanje tako, da prevzamejo skrb za starejše kmečke ljudi, ki prodajo posestve, skupno KZ in ObLO.

Kako to praktično izvedejo? Prodajalec kmetijskega posestva sklene s KZ pogodbo, da dobiva od prodaje do sarti na roko kupnino v mesečnih zneskih, s katerimi mu je zagotovljeno preživljanje, kot n. pr. del-vci pokojnine. Ako bodo rasle mesečne oskrbnine, t. j. vsote na račun kupnine za bivše kmečke posestnike.

Ako je posestvo najhno, prodajalci pa ninajo nikogar, ki bi jih na starost preživljal, dobijo takojinostovano minimalno mesečno oskrbnino, ki je lahko večja kot je vrednost posestva.

V takem primeru bi kril razliko ObLO iz svojih sredstev.

Kot smo poučeni, je tudi ObLO Videm-Krško že sprejel odlok, da je poskrbljeno za tiste kmetovalce, ki so z darilno pogodbo oddali zemljišča družbeni lastnini, ali pa so jim bila vslučd arendacije zemljišča odkupljena. Ako je ostalo bivš-in lastnikom zemlje manj kot pol hektara (t.j. manj kot 1 orol = 1 jeh) obdolovalne zemlje, ali cel hektar (t.j. približno 2 orola ali jeha) celotne zelje, dobije mesečno preživnino, ki znaša za ene osebo 10.000.- din, ako sta v družini dva člana 15.000.- din, za 3 člane 20.000.- din in za več 24.000.- din. Od 1. maja letos dalje bodo izplačevali preživnine po tem odloku, dekleta ne bodo izdani enetni predpisi.

Tako Celje, Žalec, Krško, kjer je poskrbljeno za vse, ki so pustili svoje noči v delu na zemlji in na starost nimajo nikogar, ki bi za nje poskrbel, da ne bi trpeli pomanjkanja.

Za naše bralce bo pa prav gotovo najbolj zanimivo dejstvo, da je naša, t.j. brežiška občina že prehitela občine Celje, Žalca in Videm-Krško in že pred vsemi izdala odlok o preskrbi ostarelih ljudi, ki oddajo zemlje v družbeno last. V posebnem skladu ObLO zbira v ta namen sredstva, ki znašajo sedaj okoli dvajset in pol milijona dinarjev. Mislimo, da se starim, telesno onemoglim bivšim kmetovalcem ni več bati bodočnosti, naši skrbni občinski upravljalci bodo poskrbeli tudi za nje, da jim bo prijetna jesen življenja! In to celo prvi!

V.F.

NA ČRNI DESKI ...

Zanimanje za kulturno-prosvetno dejavnost na Bizeljskem je pa res na višku! Komaj mine ena zadrega, je že druga tu! Tokrat gre za nedobčinsko revijo kulturnih dejavnosti v Brežicah, ki je trajala od 26. aprila do 4. maja in se je v Prosvetnem domu razvrstilo 11 (enaest) kvalitetnih prireditvev.

Predvidevali smo skupen obisk vsaj ene same prireditve 2. maja t.l. pa se nam niti to ni posrečilo organizirati, čeprav bi stala izredna avtobusna vožnja za osebo približno 200.- din, v obe smeri! Vseh pripravljenecv je bilo namreč manj kot za pol avtobusa. Zato je pa danes mnogo več tskih, ki vprašujejo, kaj na Bizeljskem sploh delamo? (Nekdo je na tako vprašanje odgovoril: "Poklicani činitelji nič ne delajo, ostali jim pa pomagamo!") Med več kot 5000 gledalci in poslušalci, ki so 9 dni napeljevali brežiške prosvetno dvorano, je bilo en večer tudi za en "Fičko 600" Bizeljancev!

"KO SO FANTJE PROTI VASI ŠLI"

Tako so včasih zapeli in se ustavili v mescni n či sreči vasi... Polknice na oknih se se neslišno odpirale, dekleta so

izza rdečih rož skrivaj opazovala in preišljevala. Vsaka je mislila na svojega, ki je stal v gruči in se trudil, da bi tudi ona spoznala njegov glas ...

Ko se je mesec nagnil, so se razšli tudi fantje. Pesen je utihnila, načlenostil jo je petelinji spev, ki se je razlegal od prve do zadnje hiše v vasi ... Zjutraj, ob svitu, pa je bilo konec te vaške idile, kajti delo je klicalo na travnik, na polje, v vinograd... Vse do pozne noči. Tako je bilo povsod in tudi na Bizeljskem.

Zdaj je drugače. Preobrazba vasi je povzročila, da je mladina malo in še ta se izživlja na svojstven način. Hlastanje po "modernem" - sodobnem in tujem, je potisnilo ob stran našo lepo domačo slovensko pesen, ki se jo nadomestili "šlagerji", s hreščočih gramofonskih plošč. Kot da je na ponovitvi glasbene revije v Opatiji, se počuti človek, ako se znajde na prireditvi, kjer razne družbe kar teknujejo, katera se bo bolje postavila z najmodernejšo ploščo, ki jo je ravnokar odpela...

Slovenska pesen je za poznavalca narodnega blaga najlepša, kar imamo. Le zakaj jo tako radi odrivamo na stran in dajemo prednost tujin "vzorem", ki se navadno vse preje kot vzorni?

Domače pevsko društvo - če bi ga imeli - bi lahko napravilo temu konec in uvedlo zopet to, kar smo že imeli, pa lahko miselno razpravljamo: gajitev našega domačega, slovenskega petja!

Merodajnin v preišlek!

V.F.

GLEJMO, DA NE PRIDEMO NA ČRNO DESKO!

Turistično in olepševalno društvo je objavilo v 3. številki našega lista "Bizeljski glas" sestavek pod naslovom "Razgovor z našimi knetovalci", kjer je bilo med drugim tudi poudarjeno, da si moramo prizadevati za zunanje olepšanje našega okoliša.

Na tujca gotovo ne napravijo najlepšega vtisa razpadajoči plovci, na vse načine izkrivljene žične ograje, zanikrno ali sploh neobrezano grmovje in sadno drevje, gore odpadnega materiala pred stavbami, odprta gnojlišča tik ob cesti in še mnogo takih nedostatkov.

Slišali smo, da bo na Oblo sestavljena komisija, ki si bo na licu mesta ogledala celotno stanje, potem pa z odločbo zahtevala ureditev okolja stanovaljskih poslopij. Ako bi se kateri posestnik branil v določeni roku popraviti ali odstraniti ugotovljene nedostatke, bo to po preteku določenega roka opravila na njegov račun ljudska oblast. Mislimo, da tega ukrepa ne bo ravno treba, vsak si bo sam uredil svoje okolico, da je bo veselje pogledati! In črna deska bo za take odveč!

TOD

V ZDRAVSTVENI POSTAJI BIZELJSKO

teče poslovanje v glavnem, kot je že bilo objavljeno v naši prvi številki, začasne spremembe pa so sledeče:

V splošni ambulanti posluje zdravnik iz Brežic, vsak ponedeljek, srede in petek, ob sobotah pa pride, če je na razpolago.

V mesecu juniju že lahko upamo, da dobimo stalnega zdravnika.

Zobozdravnik prihaja iz Zagreba ob ponedeljskih popoldan (od 14. ure do 20. ure), sicer pa vsak dan od 7. ure do 13. ure.

Otroška zdravnica je na razpolago drugo sredo v mesecu, ženska pa četrti četrtek v mesecu.

PRIHODNJI FILMI:

9. junija	italijanski film	"VOLARE"
15. "	italijanski film	"ODMOR I LJUBAV"
23. "	jugoslovanski film	"PUKOTINA RAJA"
30. "	francoski film	"PRELAZ PREKO RAJNE"

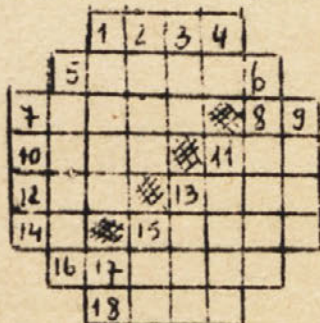
MLADINSKA PRILOGA:

Milena BALON:

K R I Ž A N K A

Vedraavno: 1. Geometrijski lik, 5. Tiran, 7. Češko mesto, 8. Kratica za ljudski odbor, 10. Ognjenikov izmeček, 11. Trak, jermen, 12. Žensko ime, 13. Uganje, 14. Znak za silicij, 15. Zvezda repatica, 16. Živo bitje, 17. Iz zlata.

Navpično: 1. Domača žival, 2. Mesto v Letenski, 3. Osební zainek, 4. Kratica za glavni odbor, 5. Majhon tni, 6. Hrapav - nasprotno, 7. Zabava, 9. Bodeča rastlina, 11. Razum, 13. Nerabljena, 15. Debelá palica, 17. Kratica za "Ljubljanski zvon"

Leč je prebit - mladina se oglašá! Reševalci na plan - pravilne rešitve bomo objavili!

Uredništvo

5
L'ESSENCE
DE LA
CULTURE
FRANÇAISE